Napsal uživatel Monty
Pondělí, 03 Únor 2014 13:09

Moje milá redakce, pane šéfredaktore a milí čtenáři, v jednom komentáři pod článkem, který oznamoval, že se všemi milovaný Miloš Keller stal šéfredaktorem tohoto serveru, jsem se zeptal, zdali mi vydá článek, jehož tématem bude „proč nečíst folktime.cz“. Abych dostál svého slova, rozhodl jsem se tedy napsat co mě v dění tohoto internetového časopisu tíží a proč se četnost mého navštěvování změnila na jedno nakouknutí za měsíc.

Abych se vyhnul reakci „nic o tom nevíš!!!“. Dovolím si podotknout, že někdy před deseti lety jsem zakládal a tři roky spolu-provozoval již neexistující server music- poral.cz. Vystupoval jsem zde pod nickem fat guitar a když bude pozorně hledat, mé recenze a postřehy naleznete třeba na stránkách Nohavici, Redla a mnohých dalších… Z tohoto důvodu si myslím, že si umím docela jasně představit, kolik je za tímto serverem práce a rovněž vím, že nikomu z přispěvovatelů nevznikají žádné příjmy. Ještě musím velmi zdůraznit, že necítím žádné negace vůči Milošovi. Nemám rád jak píše, ale to ještě neznamená, že bych jej nepozdravil, nepodal mu ruku, či si s ním nedal pivo.

To co mě doopravdy tíží je určitá proměna, která se zde děje. Krom PR článků, občasného rozhovoru nebo reportáže, se zde objevují recenze pouze výše uvedeného Miloše Kellera. Osobně mi to připadá spíše jako blog, nežli jako server, který jsem měl docela rád.

Každý pisatel se zde ohání slovem „folk“, řeší se zde, jak je folk na ústupu a když se náhodou dostane folkař – písničkář – na obrazovky komerční televize, neštěkne po něm ani pes!!! Ano mám na mysli Pavla Helana v soutěži – československo má talent. Přitom se jeho jméno v historii tohoto webu nemálo skloňuje.

Nerozumím tomu.

Ten kdo je na komerční televizi už jako není folk? Ale jak jinak chcete přilákat folkem nedotčené čtenáře, posluchače, když ne tím, že se zde bude psát o úspěších jednotlivců, kteří vzešli právě z našeho rybníčku.

Ještě se vrátím k recenzím.
Letos (loni) vyšlo docela dost desek, které se mě nějakým způsobem dotkly. Počínaje Ivošem Cicvárkem a konče Jiřím Smržem. Když jsem poprvé slyšel Smržovu desku, začal jsem se bát, že ji snad bude chtít Miloš recenzovat. Osobně jsem nic lepšího (co do hloubky sdělení) za posledních X let neslyšel. Dokonce jsem si hrál s myšlenkou, že to napíši pod nějakým pseudonymem sám, aby nedostal pan šéfredaktor možnost nějakým hanlivým plivancem pošpinit tu neskutečnou poezii, které je na tom plastovém kolečku zaznamená. O hodnocení desek se mi nechce ani rozepisovat, ale označit veřejně desku známkou, bez jakéhokoliv komentáře pokládám totální neúctu vůči umělci.

Celé je to jenom o jakési ztuhlosti a zkostnatělosti, která se nezmění ničím jiným, než že zde čas od času napíše recenzi desky nebo koncertu někdo jiný nežli pár stávajících pisálků.

A protože vím, že je daleko jednodušší špinit, nežli se snažit něco udělat, dovoluji se přihlásit k pravidelnému (řekněme jednou za měsíc) sepsaní recenze. Zároveň si dovoluji tímto vyzvat své kolegy (kteří se shodnou s mým názorem) o totéž.

Pozn.: Článek neprošel jazykovou úpravou a je zveřejněn v podobě, v jaké přišel na redakční mail.